

omasugused, see saab teistele naeruks. See-
pärast jáagu igaüks nende juure, kes enese
sugused on, ja árgu muretsegu mite suuremaid
asju, mis tema üle mõistustuse käib.

Nalja tilgad.

Etu iga. „Kas sina wana oled?” küsis
hárra oma teenri käest. — „Xuuwåårt hárra!”
kostis teener, „olen kahekümneühe aastane —
muidu oleks ma wanem olnud, aga sellepärast
et ma naist ei taha wôta.”

Hoidja. Kord seisis üks püssirohu kirst
kange kõue mûristamise ael linna lagedal,
ja soldat seisis wahiks juures. — „Aga kui
nuid pikne kirstu pihta lõdb! — muu on
diете hirm,” ütles üks eemalt mõõdamineja
oma seltsumehale. „Lühi kartus!” ütles teine,
„etks sa näe, et seal waht juures on.”

Uulitsal. Tsand: Missugune hulgus
sulle seesuguse rumala moodiga kuue tegi?
Poiss: Teie mitte.

Hárra: „Kuus fa húll ronid.”

Kúlamees: „Xuus hárra! árge pange
pahaks, ma tahtsin kodu minna.”

Hárra: „See on ju telegraphi post.”

Kúlamees: „Just sellepärast ma senna
otsa ronin, et ma ruttem kodu saan; naised
lapsed on mul kodu nálgas; unustasin leiwa
kambri wótmekäsku!”

Laiusk poiss, kes kedagi ópida ei tahtnud,
nági ükskord hulk teisi poissa jões suplevat;
tema tömbas riided seljost maha ja kargas
tohe sisse, et ojuma hakata, aga wajus kui
kiwi pôhja. Teised tömbasid teda wâlja. Õma
õnnetust kahjatusedes ðhkas ta: „ei ma enne
enam oma jalga wette piesta, enne kui uju-
mise ameti kätte saan.”